

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1343/2011 și (UE) nr. 1380/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului

[COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)]

(2016/C 389/09)

Raportor: domnul Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

La 7 și la 11 aprilie 2016, în conformitate cu articolele 43 alineatul (2) și 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul și, respectiv, Parlamentul European au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1343/2011 și (UE) nr. 1380/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului

[COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)].

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 30 iunie 2016.

În cea de a 518-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 iulie 2016 (ședința din 13 iulie 2016), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 74 de voturi pentru și 1 abținere.

1. Concluzii

1.1. Comitetul sprijină pe deplin abordarea Comisiei în ceea ce privește necesitatea de a actualiza și simplifica sistemul actual de guvernare a măsurilor tehnice, care trebuie să se bazeze pe o strategie pe termen lung privind gestionarea și conservarea resurselor.

1.2. Mai multe dintre noutățile și modificările propuse ar contribui direct la adaptarea flotei de pescuit la obligația de debarcare (OD) și la producția maximă durabilă (MSY). CESE nu poate decât să salute aceste reforme, întrucât ele ar putea oferi o mai mare flexibilitate operațională și ar promova utilizarea unor unelte de pescuit mai selective.

1.3. Cu toate acestea, unele dintre aceste propuneri au fost depuse fără a se lua pe deplin în considerare condițiile concrete ale activităților de pescuit și fără a evalua repercusiunile sociale și economice. Comitetul nu este convins că aceste propuneri reprezintă un compromis rezonabil între protejarea intereselor pe termen scurt și mediu ale sectorului pescuitului și o mai bună conservare a resurselor halieutice. În acest sens, CESE ar dori să acorde o atenție deosebită următoarelor aspecte:

1.3.1. Comitetul invită Comisia să regândească modificările privitoare la dimensiunile ochiurilor de plasă care sunt propuse și să ia ca referință ochiurile utilizate de diferitele flote de pescuit, fără creșteri sau reduceri nejustificate sau inutile.

1.3.2. Comitetul reiterează că este important să nu se introducă în propunere modificări ale dimensiunilor minime aplicabile pentru anumite specii fără o justificare adecvată.

1.3.3. Comitetul consideră că ar trebui să se introducă norme care să permită inovarea și crearea de valoare în ce privește capturile nedorite.

1.3.4. Comitetul solicită o relaxare a limitelor privind capacitatea de pescuit măsurată în tonaj brut (GT) impuse statelor membre în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), în vederea adaptării navelor la obligația de debarcare și a promovării îmbunătățirii condițiilor de lucru la bord.

1.4. CESE invită Consiliul, Parlamentul European și Comisia să instituie un dialog veritabil cu pescarii și reprezentanții acestora, înainte de luarea oricărei decizii cu privire la propunerile prezentate. Pentru ca normele să fie respectate este nevoie de acordul tacit și de cooperarea pescarilor, probabilitățile fiind mai mari în cazul în care pescarii sunt pe deplin implicați în dezbateri.

1.5. Comitetul solicită menținerea acestui angajament de dialog cu părțile interesate pe tot parcursul procesului de regionalizare.

2. Context

2.1. Măsurile tehnice reprezintă un volum considerabil de norme care reglementează modul, locul și intervalul în care pescarii pot desfășura activități de pescuit. În prezent există un număr mare de regulamente, modificări, norme de punere în aplicare și măsuri tehnice tranzitorii aplicabile atât în apele comunitare, cât și navelor comunitare care operează în afara apelor UE. În practică, peste 30 de regulamente cuprind măsuri tehnice, fiind deosebit de importante regulamentele care se aplică în Oceanul Atlantic (¹), Marea Mediterană (²) și Marea Baltică (³).

2.2. Au existat în trecut două încercări nereușite de a revizui și de a actualiza acest cadru juridic complex de măsuri tehnice, pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

2.3. Există o nevoie urgentă de adaptare a legislației și a politicilor în domeniul pescuitului ale UE la noile modificări introduse de PCP, și anume obligația de debarcare și atingerea producției maxime durabile pentru toate stocurile în mod progresiv și gradual, cel târziu până în 2020. Introducerea acestor obiective reprezintă o provocare majoră pentru industria pescuitului din UE.

2.4. Trebuie, de asemenea, remarcat faptul că, până de curând, deciziile din cadrul politicii din domeniul pescuitului erau adoptate exclusiv de către Consiliu. Din acest motiv, măsurile tehnice au fost adoptate în mod detaliat ca regulamente UE, în loc de norme elaborate pe plan regional, care să țină seama de specificitățile fiecărui bazin maritim și fiecărei zone de pescuit. În acest context, o abordare cuprinzătoare de microgestionare, împreună cu dorința instituțiilor UE de a compila toate detaliile tehnice sub forma unor amendamente, au condus la un sistem juridic complex care lasă puțin spațiu de manevră, fiind dificil de înțeles și de respectat pentru industrie.

2.5. Comisia propune în prezent un nou regulament-cadru (⁴), care include dispoziții generale și norme comune, precum și standarde de referință (în funcție de regiune) care vor funcționa ca măsuri implicite până la elaborarea unor măsuri regionalizate și introducerea lor în legislația UE.

3. Rezumatul propunerii Comisiei

3.1. Prin propunerea supusă examinării, Comisia urmărește să contribuie la îndeplinirea principalelor obiective ale noii politici comune în domeniul pescuitului, într-un mod flexibil și pe o bază regională. În special, se evidențiază necesitatea de a reduce capturile de puiet și de pești cu icre din speciile marine, de a crește selectivitatea uneltelor de pescuit, de a evita capturile de specii protejate, de a reduce capturile aruncate înapoi în mare și de a minimiza impactul asupra mediului.

3.2. Pentru a atinge aceste obiective, Comisia a prezentat un text care vizează simplificarea sistemului actual de guvernare a măsurilor tehnice, pe baza unei strategii pe termen lung privind gestionarea și conservarea resurselor. În propunerea de regulament, Comisia acordă o atenție deosebită problemei aruncării capturilor înapoi în mare, regionalizării, implicării mai îndeaproape a părților interesate și responsabilității sporite a pescarilor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine (JO L 125, 27.4.1998, p. 1), care acoperă Atlanticul de Nord-Est (și, din 2012, Marea Neagră).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (JO L 409, 30.12.2006, p. 9).

(³) Regulamentul (CE) nr. 2187/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005 pentru conservarea, prin măsuri tehnice, a resurselor halieutice din Marea Baltică și strâmtorile Belts și Sound (JO L 349, 31.12.2005, p. 1).

(⁴) COM(2016) 134 final.

3.3. Principalele noutăți și modificări introduse sunt următoarele:

- consolidarea și actualizarea obiectivelor, ținutelor, pragurilor de capturi accidentale de specii sensibile, a principiilor buneii guvernanțe și a definițiilor care înainte erau reglementate de norme diferite;
- instituirea unor norme sau măsuri tehnice comune aplicabile în toate bazinele maritime și care sunt considerate a fi permanente. Aceste măsuri vizează unelte și practici de pescuit interzise, condiții și restricții generale la utilizarea uneltelor tractate și a plaselor fixe, protecția habitatelor și speciilor sensibile, dimensiunile minime pentru conservare și măsurile comune de reducere a capturilor aruncate înapoi în mare;
- dezvoltarea regionalizării prin instituirea unor măsuri de referință, în special în anexele la propunere, care se vor aplica în absența unor măsuri regionale. În plus, se stabilesc competențele pentru regionalizarea măsurilor tehnice prin adoptarea de planuri multianuale, planuri tranzitorii privind aruncarea capturilor înapoi în mare și măsuri de conservare. Se include, de asemenea, o clauză de salvagardare în cazul unei intervenții de urgență pentru protecția speciilor marine.

4. Observații generale

4.1. *Observații preliminare*

4.1.1. Reglementările actuale privind măsurile tehnice reprezintă cel mai depășit cadru juridic care există astăzi; din acest motiv, CESE consideră că este extrem de important ca noul regulament simplificat să fie adoptat rapid, pentru a permite sectorului să se adapteze la provocări în mod practic și viabil.

4.1.2. Comitetul consideră că măsurile tehnice trebuie adoptate după consultarea părților interesate, în mod direct și satisfăcător. Aceste măsuri trebuie să fie mai flexibile și mai adaptate la nevoile specifice și să fie adoptate prin intermediul unui proces de luare a deciziilor rapid și eficient, care să permită adaptarea la noile evoluții.

4.1.3. Reforma PCP a introdus o strategie inovatoare în gestionarea pescuitului, bazată pe trecerea la o abordare orientată către rezultate și către introducerea regionalizării. Comitetul este pe deplin de acord cu această nouă abordare.

4.2. *Conservare*

4.2.1. Comitetul sprijină pe deplin strategia Comisiei de a elimina sau simplifica regimul acelor zone închise sau restricționate pentru pescuit pentru protecția puietului de pește (aproape jumătate) care, datorită eforturilor din industrie, recuperării stocurilor sau schimbărilor climatice, nu mai sunt operaționale sau sunt caduce.

4.2.2. Comitetul sprijină, de asemenea, alocarea tuturor mijloacelor pentru îmbunătățirea măsurilor tehnice ca mijloc de îmbunătățire a situației zonelor de pescuit și de promovare a conservării acestora, pe baza avizului Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) și ținând seama de observațiile prezentate de statele membre, de sectorul pescuitului și de celelalte părți interesate.

4.3. *Efecte pe plan economic și social*

4.3.1. Este evident că multe dintre dispozițiile propuse vor impune schimbări majore în ce privește metodele și uneltele de pescuit, rezultând un impact real din punct de vedere economic și social. Comisia recunoaște că noile provocări legate de PCP vor avea un impact major asupra sectorului pescuitului pe termen scurt, dar că, pe termen lung, acest sector va avea mult de câștigat. Cu toate acestea, până în prezent, Comisia nu a depus niciun efort pentru a estima costurile sociale și economice care ar rezulta, pe termen scurt, din punerea în aplicare a propunerii. Comitetul consideră că, în lipsa acestor informații, este imposibil de spus dacă propunerea oferă sau nu un echilibru rezonabil între apărarea intereselor sectorului pescuitului pe termen scurt și mediu și o mai bună conservare a resurselor halieutice.

4.3.2. Pentru a contracara efectele negative pe termen scurt (de exemplu, reducerea capturilor de specii-țintă și noile cheltuieli legate de achiziționarea de echipamente), atât asupra armatorilor cât și a pescarilor, Comitetul consideră că este necesară sprijinirea sectorului pescuitului prin intermediul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM).

4.3.3. CESE consideră că propunerea nu furnizează nicio evaluare a impactului asupra siguranței maritime. Noile politici în domeniul pescuitului implică riscuri potențiale pentru siguranța echipajului (de exemplu, creșterea numărului de ore de lucru pentru prelucrarea capturilor accidentale) și a navei (fiind vorba, de exemplu, de stabilitatea navei prin creșterea capturilor accidentale), care ar trebui să fie analizate și luate în calcul.

4.4. **Punerea în aplicare și asigurarea conformității**

4.4.1. Noul regulament de bază al PCP ⁽⁵⁾ prevede diverse măsuri tehnice și de conservare pentru a atinge obiectivele menționate anterior. Cea mai importantă măsură pentru atingerea acestui obiectiv ar fi planurile multianuale, care vor oferi cadrul pentru exploatarea durabilă a stocurilor și a ecosistemelor marine în cauză și care vor trebui să includă, în special, măsuri tehnice corespunzătoare [articolul 10 alineatul (1) litera (f)].

4.4.2. Comisia este de părere că propunerea este necesară pentru a asigura securitatea juridică până la aprobarea planurilor de gestionare multianuale, ca o soluție de tranziție pentru a adapta sistemul juridic actual la noile cerințe ale politicii comune în domeniul pescuitului în ceea ce privește măsurile tehnice. CESE consideră că această tranziție este necesară.

4.4.3. Comitetul consideră că, pentru dezvoltarea și punerea în aplicare corespunzătoare a regionalizării, CE ar trebui să propună planuri multianuale și planuri privind capturile aruncate înapoi în mare, pe baza recomandărilor comune transmise de statele membre, pentru a se evita revenirea la microgestionare. CE ar trebui să își limiteze rolul la monitorizarea și coordonarea compatibilității propunerilor statelor membre, în vederea asigurării îndeplinirii obiectivelor PCP. În acest fel se va asigura adoptarea rapidă a acestor măsuri la noile realități ale pescuitului, printr-o abordare „de jos în sus”, ele urmând a fi astfel mai bine acceptate de industrie.

4.5. **Regionalizarea și procesul decizional**

4.5.1. Comitetul este de acord cu faptul că este necesar să se mențină anumite măsuri de bază comune aplicabile tuturor zonelor de pescuit și regiunilor, limitate la stabilirea de definiții, principii și obiective comune în conformitate cu noua PCP, pentru a se evita un vid juridic.

4.5.2. Cu toate acestea, Comitetul ar dori să sublinieze că, după intrarea în vigoare a tuturor valorilor legislative succesive privind obligația de debarcare, gestionarea actuală a pescuitului se va schimba în mod radical. Această abordare nu se va mai axa pe debarcările de pește, concentrându-se în schimb asupra capturilor. Este extrem de important ca colegiitorii să evite repetarea erorilor din trecut și să accepte ca măsurile tehnice de reglementare ale UE să fie stabilite la nivel regional, în strânsă consultare cu cei care aplică și respectă normele zi de zi.

4.5.3. În plus, CESE consideră că Comisia ar trebui să promoveze un climat de încredere, permițând pescarilor să aibă libertatea de a alege cele mai potrivite instrumente pentru a realiza o mai mare selectivitate și pentru a reduce capturile accidentale. Nu trebuie ignorat faptul că pescarii vor fi pe deplin responsabili de capturile realizate, și nu de ceea ce debarcă pe uscat; prin urmare, trebuie să li se permită să decidă care sunt cele mai bune metode de selecție.

4.5.4. Din păcate, Comisia nu a aplicat această abordare în mod armonizat în ce privește libera alegere a dimensiunii optime a ochiurilor de plasă, în text existând diferențe în ce privește dimensiunile ochiurilor pentru speciile pelagice mici și cele demersale. În cazul speciilor pelagice s-a operat o micșorare drastică a dimensiunii ochiurilor, aceasta mărindu-se în schimb pentru speciile demersale. Regulamentul supus examinării nu ar trebui utilizat pentru a crește, fără o justificare adecvată, dimensiunile minime ale ochiurilor de plasă folosite în prezent de pescari. Nu trebuie să uităm că pescarii urmăresc un beneficiu economic maxim din vânzarea speciilor capturate și încearcă să evite capturarea de specii nevizate și de puiet, dat fiind că acestea li s-a scădea din cote și nu ar putea fi vândute decât pentru producerea de făină, ulei de pește sau produse similare, a căror valoare este derizorie la prima vânzare.

4.5.5. Regionalizarea presupune o mai mare implicare a părților interesate. Un proces decizional realizat în strânsă colaborare cu statele membre, consiliile consultative, operatorii din industria pescuitului, oamenii de știință și alte părți interesate prezintă multe avantaje, cum ar fi: norme mai clare, simple și adaptate la specificitățile fiecărui bazin maritim sau

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, articolul 7.

zone de pescuit, un nivel înalt de respectare a normelor de către pescari, o aplicare mai ușoară de către inspectorii, o mai mare credibilitate și legitimitate a politicilor, o mai bună aliniere la obiectivele de mediu și îmbunătățirea selectivității pescuitului. Prin urmare, Comitetul recomandă ca măsurile tehnice privind uneltele de pescuit să fie elaborate și adoptate la nivel local și regional.

4.5.6. Un bun exemplu pentru a demonstra efectele negative ale nerespectării abordării anterioare poate fi găsit în flota din Marea Mediterană, care a întâmpinat dificultăți grave cauzate de introducerea unor norme specifice obligatorii⁽⁶⁾, cum ar fi reducerea grosimii firului. Această măsură tehnică a cauzat probleme de siguranță și manevrare a navelor, ruperea mult mai frecventă a plaselor din cauza slăbirii și scăderii rezistenței plasei, scăderea prețului capturilor și o sporire inutilă a capturilor aruncate înapoi în mare din cauza pagubelor provocate de utilizarea unui fir atât de subțire și tăios.

4.6. *Stimulente pentru pescari: eliminarea, reducerea și prevenirea capturilor nedorite*

4.6.1. Comitetul consideră că participarea deplină a industriei pescuitului la procesul decizional, prin intermediul organizațiilor patronale și sindicale din domeniu, va acționa ca un stimulent enorm pentru atingerea celui mai înalt grad de respectare a normelor și pentru o mai bună înțelegere a acestora.

4.6.2. Considerentul 21 din propunere prevede că statele membre trebuie să pună în aplicare măsuri de sprijin pentru sectorul pescuitului pentru punerea în practică a obligației de debarcare, cum ar fi stocarea și găsierea de piețe de desfacere pentru capturile nedorite. Cu toate acestea, se menționează numai sprijinirea investițiilor în construirea și adaptarea locurilor de debarcare. Comitetul consideră că ar trebui să se facă referință și la investițiile în nave, pentru stocarea, prelucrarea și valoarea adăugată a capturilor nedorite.

4.6.3. De asemenea, adaptarea navelor la interdicția aruncării capturilor înapoi în mare este împiedicată de limitele de volum impuse de PCP, deoarece, independent de o creștere a selectivității uneltele de pescuit utilizate, interzicerea abandonării capturilor va conduce la o creștere a capturilor nedorite, care ar urma să fie stocate și/sau prelucrate la bord. Având în vedere cele de mai sus, Comitetul propune ca sistemul să fie mai flexibil⁽⁷⁾. Recomandă, prin urmare, ca orice renovare sau modificare aduse unei nave care determină o creștere în volum (prin amenajarea unor zone suplimentare pentru depozitarea sau instalarea unor echipamente de prelucrare a capturilor nedorite) să fie înscrisă într-un registru separat sau într-o linie separată a registrului de tonaj total al navelor de pescuit.

4.6.4. Pe de altă parte, Comitetul consideră că o creștere în volum nu trebuie să fie considerată ca o creștere a capacității de pescuit. De aceea, procedura descrisă la alineatul precedent ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul unei reînnoiri a navei, creșterii în volum cauzate de măsurile întreprinse pentru a îmbunătăți siguranța echipajului, condițiile de lucru și cazarea la bord, cu condiția ca această creștere a volumului să nu conducă la creșterea capacității de captură a navei.

4.6.5. Industria pescuitului a întreprins eforturi uriașe în ultimii ani pentru a dezvolta metode de pescuit de înaltă tehnologie, menite să reducă la maximum capturile aruncate înapoi în mare și impactul posibil asupra mediului. În fapt, CSTEP a subliniat de mai multe ori că „au fost înregistrate mai multe progrese în ceea ce privește îmbunătățirea selectivității în ultimii patru ani decât în cei douăzeci de ani precedenți”. Comitetul subliniază, cu toate acestea, nevoia de a dedica mai multe eforturi și fonduri activităților de pescuit de specii demersale, pentru a implementa evoluțiile tehnologice în materie de selectivitate.

4.6.6. CESE reiterează că este important ca prezentul regulament să nu fie utilizat pentru a modifica dimensiunile minime aplicabile pentru anumite specii fără o justificare adecvată. Pe de o parte, există cazuri în care dimensiunile cresc, de exemplu pentru pagelul argintiu din Marea Mediterană, și, în același timp, se extinde această dimensiune minimă la zone în care anterior nu era prevăzută (apele occidentale). În ceea ce privește bibanul, dimensiunea adoptată la sfârșitul anului 2015 pentru anumite zone (apele nord-vestice) este extinsă la zone care nu erau incluse în această legislație (apele sud-vestice).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

⁽⁷⁾ În conformitate cu propunerea de recomandare a Consiliului consultativ pentru speciile pelagice V1 2015-04-18.

5. Observații specifice privind articolele

5.1. *Articolul 6*

Având în vedere confuzia iscată de multe așa-numite definiții în cadrul sectorului în cauză, CESE consideră că, atunci când se referă la un echipament sau la o parte a unui echipament de pescuit, ele ar trebui să trimită la o anexă cu grafice, pentru a permite o mai bună înțelegere a conținutului, metoda fiind utilizată chiar de Comisie la figura 2 din anexa 1 la Regulamentul (CE) nr. 2187/2005 al Consiliului, care urmează să fie abrogat prin noul regulament privind măsurile tehnice.

5.2. *Articolul 13*

La alineatul (2) al acestui articol se concluzionează astfel: „Comisia acordă o atenție deosebită atenuării efectelor negative ale deplasării activității de pescuit către alte zone sensibile”, ceea ce este de înțeles în contextul protecției habitatelor sensibile; în acest scop, ar fi necesară cartografierea zonelor care trebuie protejate pentru o mai bună cunoaștere a fondurilor marine, mai curând decât o interdicție în toată regula a activității flotei, care trebuie în mod curent să caute noi zone pentru capturarea speciilor dorite, lucru la care se va vedea constrânsă prin noua politică a obligației de debarcare. CESE consideră că Comisia ar trebui să realizeze o cartografiere cuprinzătoare a tuturor zonelor marine vulnerabile, pentru a ști exact ce se protejează și în ce scop. În plus, și pentru a asigura durabilitatea deplină, acest lucru este important pentru a reduce nu doar efectele asupra mediului, ci și posibilele efecte socioeconomice ale posibilelor închideri ale zonelor de pescuit.

5.3. *Articolul 17*

Comitetul își exprimă îngrijorarea cu privire la conținutul articolului 17 alineatul (2) din propunere, deoarece flota europeană capturează și o serie de specii care nu fac obiectul regimului capturii totale admisibile (TAC) și al cotelor pentru valoare comercială, care ajută întreprinderile să obțină profit de pe urma campaniilor de pescuit efectuate de navele lor. Este foarte recomandabil să fie luat în considerare faptul că aceste specii⁽⁸⁾, deși nu fac obiectul TAC, fac parte din capturile obișnuite ale flotei și, prin urmare, sunt specii de interes.

5.4. *Articolul 37*

Comisia Europeană nu face nicio trimitere la investițiile de realizat la bord pentru depozitarea, prelucrarea și valoarea adăugată a capturilor nedorite, ba chiar interzice de fapt orice activitate de prelucrare fizică sau chimică pentru producerea de făină sau ulei de pește la bord. Există puține stimulente pentru ca pescarii să păstreze la bord capturi nedorite, atunci când prețul de vânzare este de aproximativ un eurocent pe kilogram de pește care nu este destinat consumului uman. Din acest motiv, Comisia ar prefera eliminarea articolului 54a, astfel cum este propus în acest articol.

6. Observații specifice privind anexele

6.1. *Apele din nord-vest (anexa VI partea B)*

6.1.1. UE ar trebui să promoveze un climat de încredere, permițând pescarilor să aibă libertatea de a alege cele mai potrivite instrumente pentru a realiza o mai mare selectivitate și pentru a reduce capturile accidentale. Nu trebuie ignorat faptul că pescarii vor fi pe deplin responsabili de capturile realizate, și nu de ceea ce debarcă pe uscat; prin urmare, trebuie să li se permită să își aleagă cele mai bune metode de selecție.

6.1.2. În anexă, Comisia Europeană dorește să impună traulerelor utilizarea unui sac de traul cu ochiuri de 120 mm, ceea ce va duce, fără îndoială, la dispariția acestei flote, de vreme ce capturile realizate cu ochiuri de plasă de 100 mm (utilizate în zona sensibilă din punct de vedere biologic) sunt mai reduse cu aproximativ 35 % față de cele obținute cu ochiuri de 80 mm.

6.1.3. Comitetul nu poate fi de acord cu introducerea unor noi zone pentru utilizarea unor măsuri de atenuare pentru cetacee, fără nicio justificare, și nici cu includerea, pur și simplu, a unor măsuri de evitare a capturilor accidentale de păsări marine, dat fiind că acest lucru necesită analize suplimentare și justificări științifice.

⁽⁸⁾ Este vorba, de exemplu, despre rândunica-de-mare (*Triglidae*), calmar (*Loligo spp.*), țiparul de mare (*Conger conger*), sepie (*Sepia officinalis*), peștele-dulgher (*Zeus faber*), cambula cenușie (*Glyptocephalus cynoglossus*), plătica de Atlantic (*Brama brama*), calmarul roșu nordic (*Illex spp.*), sabia neagră (*Aphanopus carbo*) și chiar scoica comestibilă (*Pecten maximus*).

6.2. Apele din sud-vest (anexa VII partea B)

6.2.1. CESE nu este de acord cu creșterea dimensiunii minime a ochiurilor de plasă pentru pescuitul tuturor speciilor demersale. Trecerea de la o dimensiune a ochiurilor de 70 mm la 100 mm înseamnă a trimite navele să pescuiască apă și a le condamna la dispariție. Modul de lucru, volumul nesemnificativ al capturilor aruncate înapoi în mare în aceste zone de pescuit și varietatea speciilor vizate sunt tot atâtea argumente pentru menținerea dimensiunii ochiurilor de plasă de 70 mm.

6.2.2. Cu privire la măsurile menite să reducă capturile accidentale de cetacee și de păsări marine în subzonele ICES VIII și IXa, Comitetul consideră că, înainte de adoptarea lor, Comisia ar trebui să furnizeze justificările științifice necesare, dat fiind că aceste măsuri au fost deja respinse în trecut, din cauza absenței sau prezenței reduse a cetaceelor și a păsărilor marine în aceste ape.

6.3. Marea Mediterană (anexa IX partea B)

6.3.1. În ceea ce privește interzicerea utilizării de plase cu o grosime a firului mai mare de 3 mm, Comitetul consideră că, pe baza unor studii științifice efectuate de Institutul spaniol de oceanografie (IEO), această grosime ar trebui modificată la 5 mm, întrucât menținerea acestei grosimi nu este justificată din punctul de vedere al conservării resurselor și nu face decât să cauzeze daune economice, plasele rupându-se mai frecvent.

6.3.2. În ce privește interdicția de deținere la bord sau de instalare a mai mult de 250 de vârșe pe navă pentru a captura crustacee de apă adâncă (inclusiv *Plesionika* spp.), Comitetul consideră că, pentru această specie de crevette, ar trebui să se poată menține numărul de vârșe autorizate în prezent, și anume 1 500. Studiile științifice existente arată că nivelul actual de capturi permite existența unei biomase totale peste nivelul producției maxime durabile, demonstrând astfel că activitatea de pescuit este durabilă în condițiile actuale și se realizează în mod responsabil.

Bruxelles, 13 iulie 2016.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Georges DASSIS
